

De skæve er de sjoveste

Den tidligere forstander på Fenskær Efterskole har stor succes som kunstner.

Af Knud Jakobsen

kj@bergske.dk

Egentlig ville Ole Mejer slet ikke udstille. Han har været skolemand hele sit liv, og kunsten har han kun dyrket for sin egen fornøjelses skyld. Men han lod sig overtale, og i påsken 2007 udstillede han for første gang. Det blev en forrygende succes. Det første år har han haft seks udstillinger, og der er flere på vej.

Successen er ikke tilfældig. Han er helt sin egen, og det er hans skulpturer også. De er mærkelige, snurrige og sjove, men oftest er de også en dybt alvorlig kommentar til livet og til den måde, vi mennesker opfører os på.

Ole Mejer er 65 år, og han blev først kunstner på fuld tid, da han i 2004 gik på pension efter 18 år som leder af Fenskær Efterskole i Nr. Nissum. Jobbet var krævende, og kun i ferierne var der tid til at dyrke kunsten.

Men interessen har han altid haft. Hans far havde et gartneri i Struer, og som dreng lavede Ole skulpturer af det ler, hans far skulle bruge til juledekorationer. Den første var en naturalistisk isbjørn på en isflage, men allerede på seminariet var hans skulpturer blevet mærkelige krøllede væsener, der fortalte meget om hans måde at se livet på. Hans skulpturer var sjove og mærkelige fantasifigurer.

»Skæverterne er altid de sjoveste,« siger han, - og så

taler han både om sin kunst og sit liv som skolemand, hvor han stort set altid har arbejdet med de børn, der var anderledes.

Især Fenskær Efterskole husker han med glæde.

»Det er en skole for specialklasseelever, og det var et forrygende job. Jeg ved godt, at de små skæve unge betaler prisen, men det er dejlige mennesker, som ofte ser anderledes på tilværelsen end vi andre. Når de mangler evner på ét område, har de lært at kompensere på de mest fantastiske måder. Det var en stor skulptur, jeg lavede i de 18 år på Fenskær,« siger han.

Ole Mejer er ordblind, og selv har han været meget dygtig til at kompensere for den manglende færdighed. Han vil ikke helt afvise, at det har spillet en rolle for hans kærlighed til de skæve og anderledes, men han har ikke været på mission for at frelse verden.

»Når jeg kedede mig, fandt jeg et nyt job. Kun Fenskær blev jeg aldrig ked af,« siger han.

Tilbage til Struer

Da han blev pensioneret flyttede han og hustruen Vinni et halvt år til Århus, hvor han gik på kunstakademiet og lærte at støbe i bronze. Derefter købte de hus i Vestergade i Struer, og her indrettede han et stort værksted, hvor dagene går med fremstilling af den ene fantasifulde skulptur efter den anden.

»Somme tider fortryder jeg næsten, at jeg er begyndt at udstille. Det er lidt af et cirkus, og det lægger pres på mig. En dag bliver det måske for meget,« siger han.

Hvis det sker, har han en plan klar:

»Så vil jeg til at bygge flaskeskibe,« siger han.

■ Han er helt sin egen, og det er hans skulpturer også. De er mærkelige, snurrige og sjove, men oftest er de også en dybt alvorlig kommentar til livet og til den måde, vi mennesker opfører os på.

Det er langtfra alle kunstnere, der ligesom Ole Mejer selv kan støbe bronzeskulpturer.

Skulptur. Ole Mejer i gang med en ny skulptur. Den skal vistnok hedde »En slags vagthund«. Foto: Johan Gadegaard.